

Isidoros Biografi

Isodoro Zorzano Ledesma ble født i Buenos Aires i Argentina 13. september 1902.

05.12.2006

Allerede i ungdommen utmerket Isodoro seg ved sin store flid og pliktfølelse. Ved høyskolen i Logroño var han klassekamerat med den kommende grunnleggeren av Opus Dei, den hellige Josemaría Escrivá de Balaguer, noe som skulle vise seg å bli avgjørende for hans liv.

I 1927 fullførte han sine ingeniørstudier i Madrid. I studietiden var han et forbilde når det gjaldt flid og tjenestevillighet overfor studiekameratene. Disse egenskapene kom til uttrykk i enda høyere grad i årene med yrkesarbeid (først i Cádiz, siden i Málaga i årene 1928 til 1936 og til slutt i Madrid). I denne perioden med lettantennelige ideologiske og sosiale konflikter i Spania oppnådde Isidoro høy anseelse blant kolleger og arbeidere ved jernbaneselskapet der han arbeidet, takket være sin udiskutable yrkeskompetanse og uselvisk tjeneste for sin neste.

Hans lengsel etter å gjøre en god tjeneste i Guds øyne og å få mennesker til å nærme seg Gud gjorde at han gikk over til læreryrket. Han viet også mye tid og anstrengelser til forskjellige yrkesorganisasjoner og karitativt arbeid i de fattige bydelene.

24. august 1930 ba han om å bli tatt opp i Opus Dei. Han var en av dets aller første medlemmer og forble alltid usvikelig trofast mot dette kallet fra Gud til å arbeide for Ham midt i verden. I 1936 flyttet han til Madrid der han arbeidet apostolisk i universitetsmiljøet og blant sine arbeidskamerater.

Under de religiøse forfølgelsene som fant sted i forbindelse med borgerkrigen fra 1936 til 1939, viste han heroisk mot. Han var argentinsk statsborger og hadde en viss bevegelsesfrihet, men hele tiden befant han seg i faresonen siden han var kjent for å være katolikk. Han kunne likevel hjelpe mange både åndelig og materielt, blant annet medlemmer i Opus Dei som var isolert fra sine kamerater i hovedstaden eller som satt i fengsel.

På begynnelsen av 1940-tallet viste de første tegn seg på den forferdelige

sykdommen som på kort tid skulle lede til døden:

lymphogranulomatosis maligna.

Hans dype forening med Herren vokste fra dag til dag under den lange dødskampen. Leger, sykepleiere og nonner som tok hånd om ham var forbløffet over den åndelige glede som han aksepterte de verste smerter med. Han døde 15. juli 1943 etter å ha mottatt sykesalvingens sakrament fra Opus Deis grunnleggers hender.

Hans liv viser på en helstøpt måte hva Opus Deis ånd er i praksis: søken etter hellighet i det vanlige kristne livet, midt i verdens larm. Dette skjer gjennom yrkesarbeid utført med dyktighet, og på den måten hjelper man til med å lyse opp alle menneskelige virksomhetsområder med troens og kjærlighetens lys.

Ry om hans hellighet spredtes snart til alle samfunnslag. I 1948-54 pågikk

det i Madrid en undersøkelsesprosess som skulle gi informasjon om Guds tjeners ry for hellighet, om hans liv og dyder. I 1964 ble det i Montreal i Canada åpnet en prosess angående en mirakuløs helbredelse som anses å ha skjedd på hans forbønn.

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
isidoros-biografi/](https://opusdei.org/nb-no/article/isidoros-biografi/) (10.03.2026)